

[Erik Eriksen.]

se ud, som om man bevidst ønsker at hindre en sådan sammenligning, og det kan hverken regeringen eller vi andre være tjent med.

Må jeg endvidere til det ærede medlem hr. Per Hækkerup, der nu i sin tale var inde på, at besparelser var noget, der var svært i konkrete tilfælde, sige, at det er rigtigt, men det er også rigtigt, som jeg sagde i går, at venstre på finansloven, tillægsbevillingsloven og aktstykkerne har stemt imod bevillinger til et par og halvfems mill. kr., og jeg skal oplyse, hvilke områder det drejer sig om, så kan det ærede medlem jo selv se efter.

Det drejer sig om mødrehjælpsinstitutionen, videnskabelige publikationer, bilfærgen Århus-Kalundborg — altså den del af udgiften, der er ansat til i år — læringes befordring, møblering af udvalgs- og presseværrelset i Paris, konsulatet i Leopoldville, seminariet i Lyngby, udvidelse af boligstøtteloven — altså Lindøværket — sekretæren for ministeren uden portefølje, det humanistiske udvalg for Grønland, provinsorkestrene, den nye hovedbygning og forpladsen til Kastrup lufthavn — også her er alene tale om det beløb, der anvendes i år — Dalstrup plejehjem, Jonstrup seminarium, SASs hotel i Grønland, udvidelse af Københavns tandlægehøjskole. Hertil kunne jeg så føje bl. a. udgiften til Rødby-Femernruten, som er på ca. 100 mill. kr.; her var der alene på det ændringsforslag, som venstre og de konservative stillede og fik forkastet, tale om et beløb på ca. 5½ mill. kr. Af tidsmæssige grunde vil jeg nødigt fremkomme med de enkelte tal, men nu kan det ærede medlem selv regne efter, og så skal han se, at han kommer til det beløb, jeg har nævnt.

Den højtærede statsminister omtalte markedsplanerne og understregede herunder, at vi ikke skulle opgive håbet om at finde en acceptabel løsning gennem et frihandelsområde, og det er vel, hvad vi alle håber. Men vi anlægger altså tilsyneladende forskellige vurderinger af mulighederne for et sådant frit handelsområdes gennemførelse; og lægger man mærke til den trang, man sporer hos visse industrier til at søge syd for grænsen, ser man også dér et udtryk for den tvivl, jeg giver udtryk for. Det er derfor jeg siger, at realitetsforhandlinger

eller realitetsundersøgelser er så vigtige. Det er åbenlyst, at den højtærede minister for udenrigsøkonomi søger at holde alle døre åbne — som statsministeren udtrykte sig. Det anerkender jeg fuldt ud, det er meget afgørende, at intet bliver forsømt. Men det, jeg gerne vil understrege, er, at jeg meget kunne have ønsket, at regeringen i dag havde sagt: vi har undersøgt konkret betingelserne for at kunne deltage i konferencen i Stresa, og betingelserne er de og de. Jeg mener, at det ikke mindst af hensyn til erhvervslivet var rart, at noget større klarhed var tilvejebragt.

Jeg kommer så her til en bemærkning til det ærede medlem hr. Helge Madsen. Jeg skal ikke sige meget til ham, hans indlæg talte jo i virkeligheden for sig selv. Det ærede medlem glædede sig over den gallupundersøgelse, der var foretaget; jeg holdt mig i min tale til tallene fra kommunevalgene, og de er vel egentlig nok så solide at gå ud fra, når vi drøfter disse ting, men det skal jeg lade ligge. Det ærede medlem nævnte i sit indlæg også det notat, vi modtog i går om den statsfinansielle stilling i 1958-59, og han kaldte det for rettelser til den økonomiske årsoversigt. Må jeg således foranlediget sige, at af denne oversigt over den statsfinansielle stilling fremgår, at den balance i statsfinanserne, som meddeltes tinget gennem årsoversigten for et par måneder siden, nu er forskubbet — for at sige det på den måde. Jeg må også sige, at jeg tror, dette undrer mange af os, så meget mere som den højtærede finansminister i forbindelse med behandlingen af de nylig vedtagne lønningslove i det derom nedsatte folketingsudvalg — således er det refereret for mig, jeg var jo ikke selv medlem — som begrundelse for folketingets tiltrædelse fremhævede, at statsfinanserne i hvert fald ikke i de sidste 12 år havde været så gunstige som netop nu, og at der efter hans opfattelse ikke var grund til økonomiske betænkeligheder ved disse loves gennemførelse.

Må jeg yderligere i denne forbindelse sige, at den højtærede finansminister på grundlag af venstres ordførers forespørgsel her i tinget udtrykkelig ved første behandling udtalte — det findes på sp. 4105 i Folketingstidende —:

„det er vel også dette beløb,“